

corpora ibidem quasi a mundi principio requiescent. Est etenim ciuitas ipsa antiquissima. Nam ebron septem annis ante thamni urbem egipci cōdita est. ut habeat Numeri xiiij. Illum q̄c̄ monte potentissimi et fortissimi viri iure hereditario possederūt. ut pater Iosue. xv. ubi inter cetera ita dicitur. Deleuit ex ea calciph filius Enach Hezei et Achi man et Tholmay de stirpe enach r̄ē. In hoc monte tanq̄ in loco tuiorū dñs principiū regni dauid instituit. et ei illac ascendere post mortem saulis iussit. ubi septem annos spacio regnans. tandem ad totius regni Hierusalē fastigium assumptus fuit. Iste mons ab antiquis Lariatharbe fuit primus nuncupatus. id est ciuitas quatuor q̄ nominatissimum virorū quatuor corpora ibidem requiescent. sc̄z Adam Abraam Isaac et Jacob. ut dicit Hieronymus. Ibi eryxores eoz famose mulieres sepulte sunt vīz Eva Sara Rebecca et Lya. In spelunca hī omnes reconditi duplicit que respicit mambre. quam emit Abraam a filiis seib. ut habeat Genesis. xxiiij. Illuc sarraceni sepe radunt peregrinatum. muschkeam insignē ibi habentes. nec aliquē sine christianū sine indeum ingredi illā sinunt. Uerū per quandā fenestrā sepultura illa cōspici potest.

De monte Bethel

Ontes bethel sunt in iudea vicini Hierusalē. ubi dom⁹ dñi fuit sub Salomonē edificata. Sunt autē montes bethel nemorosi arborib⁹ cōsili. fertiles et secundi. graminibus et herbis aromaticis pleni. et ideo cervi capree et hyenoli. frequētare illoꝝ montū cacumina sunt cōsuēti.

De monte Sylo.

Ons sylo qui hodie ad sanctū Samuelē dicitur. altior est omnibus montib⁹ in terra sancta existentib⁹ per circumitū. et quantū ad situm supereminet vniuersis. et ibi multo fuit reseruata tempore arca federis dñi. Atq̄ crebro popu li israel cōuentiones in eo celeb̄ate pro diversis causis ut in plenisq̄ veteris testamenti locis habetur.

De monte Garisim.

Garisim ut dicit Hieronymus est mons iuxta Jericho cui vicin⁹ est mons hebal ex aduerso respiciens. In his duobus montib⁹ benedictioes et maledictioes populo intranti terrā pmissionis pmulgebantur. ut per benedictiones prouocarent ad bonū legis amatores. per maledictiones vero terreni decalogi transgressores. In garisim vero sex tribus nobiliores cum sacerdotib⁹ clamabant benedictiones. ut habetur Deutero. xxvij. capitulo. Et ideo inolenit cōsuetudo ut mons ille habere in veneratione a posteris. et frequentare causa sacrificij et orationis. Unde inter iudeos et samaritanos fuit cōtentio de loco adorationis. samaritans pferentibus monte garisim cōuenientiore esse ad orandum q̄ templū in Hierusalē. iudeis cōtrariū asserentib⁹. ut p̄t̄ Jo. iiiij. tam in textu q̄ in glosa.

De monte Hebal.

Ebal est mons trans iordanē in quo steterunt sex tribus post iordanis transiū ad maledicendū illis qui precepta decalogi nō seruarent. ut pater eius Dentro. xxvij. Est mons ut dicitur cauernosus et voraginosus. patiens sepius terremotū cui cōcordat interpretatio eius. nam hebal vorago interpretatur. Fuit itaq̄ mons maledictionis et interpretationis. in quo mala transgressoribus imprecabantur. Reputabat etiam mons vilitatis et abiectionis. vnde et sex tribus ignobiliores sc̄z ancillarum fili⁹ super montem hebal fuerunt ad maledicendum populo deputati. Deuteronomij. xxvij.

De monte Quarentena.

Quarentena est mons excelsus valde iuxta Jericho. ad dimidiā leucā eundo de galgalis in Jericho. In cuius superciliū fīm aliquos christus a diabolo fuit ducus. ubi ei ostendit omnia regna mundi et gloriā eorum dicēs. Hec omnia tibi dabo si cadens adoraueris me. ut habetur Matthei. iij. Alij autē tradunt q̄ in alio quodam monte fuerit christus tentatus qui per tres leucas distabat isto. existens in deserto a latere bethel et hay australi. Sed id certum habetur q̄ in isto

monte fuit christus quando ieiunauit quadraginta diebus et quadraginta noctibus. ducus in desertum illud a spiritu post baptismum ut tentaretur a diabolo. ut habetur ibidem.
In huius pede montis effluvit flumen Helizei. de quo habetur. iiiij. Regum. iiij. capitulo.
q[uod] viri ciuitatis Jericho accedentes ad helizem dixerunt. Ecce habitatio ciuitatis huius optima est. sicut tu domine ipse proprieatis. sed aquae pessime sunt et terra sterilis. At ille insit sibi afferri vas novum et mitti in illud sal. Quod cum allatum fuisset egressus ad fontem aquarum qui est in pede montis huius et misso in illum sale sanavit aquas ut non esset in eis ultra mors neque sterilitas. et ita sanate sunt aque ille usque in diem hanc. iuxta verbum helizei quod locutus est. Est autem flumen amenus valde et delectabilis. iuxta quem peregrini illo venientes coquescere et pausare solent.

De monte Hermon.

Hermon est mons modicus super iordanem situs: qui herbis et pascuis est fuscundus. Nam circa radices eius sine circa pedem fluentis iordanis imbuit. circa verticem vero eius seu cacumen copioso rore perfunditur. et ideo viros re ex roris et aquae influentia decoratur et insignitur. propter quod et ibi nutribantur pecora que in templo debuerunt immolari domino et offerri. Et quia animalia ex rore fluminis et herbis impinguata. in monte syon id est in atrio templi offerebantur. Ideo dicitur enim hebreos per prophetam quod ros hermon descendit in monte syon: quod ad litteram fieri non potuit. quod mons syon monte hermon altior existit. Insuper et ab eo valde remotus fuit. pro tanto igitur ros montis hermon dicitur descendisse in syon. quod pinguedines et adipes animalium que in illo monte preceabantur ad pastum ignis altaris in Hierusalim in sacrificio offerebantur. propter quod et hermon lumen exalta in interpretat sicut dicit glosa super psalmum. quia lumen in altari augebatur quoniam ignis sacrificiali pabulo soniebatur.

De monte Carmelo.

Armelius est mons indee in qua est ciuitas dicta Carmela. Et est duplex carmelus. unus in superiori parte contra meridiem in quo Nabat legitur pavuisse gressus. i. Regum. xxii. Alius est carmelus in inferiori parte terre respiciens mare. Vix mons fertilis est in pascuis fructibus et herbis.

De monte Ziph.

Iph mons est squalidus et umbrosus. in quo latuit dauid quoniam fugit a facie saul. et est iuxta carmelum in quo nabat carmelites quondam habitabat. qui fuit de stirpe caleph vi dicit Hieronymus. Est autem mons multum nemorosus. dumis et arboribus infructuosis consistens. et saltuosis feris et ibicibus peruersis. speluncis et antris plenus et plurimum cauernosus. et ideo fugitiuus et latere volentibus congruus est. et ignorantibus transuentibus periculosus.

De monte Thabor.

Habor est mons in medio capo. et est mons mira rotunditate sublimis. distans a cesarea decem miliaribus ad orientalem plagam et fuit in confinio zebulon Isachar et neptalin. Hic mons inter totius terre permissionis montes maxime est famosus ratione situs. fertilitatis amenitatis fortitudinis: et firmitatis. Sabea enim illius mons est fertilis vineis. oliuibus. et alijs arboribus fructiferis et herbis. Aer ibi est salubris. ros frequens et dulcis. imber tam temperaneus quam serotinus mediocris. Ibi arborum proceritas que non deponunt hyeme vel estate comam vel virorem suum. Ibi annu[m] multis generum canorus sonitus et sonora suauitas. quarum voce afficitur auditus. pennarum varia dispositione ad earum aspectum prouocatur visus. in carnium suavitatem delectatur gustus. Et ideo multi sunt ibi aucupes. auiculis locum istum frequentantibus. rhetia et tendiculas imponentes. sicut dicit Hieronymus super illum locum. Osee. iiiij. quas si rhetae imparsum super montem Thabor recte. Super omnia autem monte istum redit commendabile presentia salvatoris qui in hoc monte docuit. In hoc monte gratia orationis pnoctauit. In hoc monte aliquan[t] panit populu[m]. et tam spirituali quam corporali pabulo recreauit. In huius montis etiam supcilio coram discipulis suis se transfigurare voluit